

Ćwiczenia słuchowe

W procesie porozumiewania się istotną rolę odgrywa odbiór informacji za pomocą słuchu. Im bardziej "wytrenowane ucho", tym lepsza wymowa, ułatwiona nauka czytania i pisania oraz prawidłowe rozumienie otaczającej rzeczywistości.

Ważne jest, aby rodzice bawili się z dziećmi w rozróżnianie dźwięków z otoczenia (głosów zwierząt, instrumentów muzycznych), aby w ten sposób kształtować percepcję słuchową. Dzieci, które początkowo mają problem z rozróżnianiem dźwięków otoczenia, a później dźwięków mowy, mówią tzw. mową bezdźwięczną, np.: kura zamiast góra, półka zamiast bułka. Zabawy słuchowe są konieczne, aby dziecko posiadało umiejętność prawidłowego czytania i pisania.

Poniżej podaję ćwiczenia usprawniające percepcję słuchową i życzę miłej zabawy!

Ćwiczenia słuchowe.

1. Rozpoznawanie instrumentów po dźwięku - można nagrać na taśmę magnetofonową kilka instrumentów, np. gitarę, talerze, pianino, flet, cymbałki, w różnej kolejności;
2. Wsłuchanie się w ciszę - wyłapywanie dźwięków z otoczenia, np. kapanie wody, tykanie zegara, szum samochodu, granie radia;
3. Rozpoznawanie i naśladowanie głosów zwierząt, dźwięków wydawanych przez przedmioty;
4. Naśladowanie ilości i tempa uderzeń, np. ołówkiem w stół, zaczynając od kombinacji 3-4 uderzeń (. ..), (. . .), (...), (. . . .), (... .). Dziecko powinno być przesłonięte od osoby prowadzącej ekranem, aby nie wspomagało się wzrokiem;
5. Odtwarzanie za pomocą układów graficznych (klocków, kredek) tempa i ilości uderzeń;
6. Wyklaskiwanie rytmu piosenki, wierszyka;

Ćwiczenia słuchowe ułatwiające naukę czytania i pisania (ćwiczenia słuchu fonematycznego).

1. Wyróżnianie wyrazów w zadaniu, np. „Tata ma wąsy”, „To maki Tomka”. Pytamy: „Ile słów jest w tym zdaniu”, „Powiedz pierwszy wyraz, powiedz ostatni”. (Dziecko przyswaja sobie jednocześnie pojęcie zdania).
2. Wyróżnianie sylab w wyrazie – rozpoznawanie wyrazów po ilości wyklaskanych lub ułożonych przy pomocy klocków sylab;
3. Zabawa w kończenie słów – podajemy pierwszą sylabę, np. ko- i eksponujemy obrazek „korale”, dziecko dopowiada brakującą część wyrazu;
4. Wyróżnianie głosek w wyrazach – najpierw samogłosek na początku, na końcu, w środku wyrazu, potem w tej samej kolejności spółgłosek;
5. Wyszukiwanie w otoczeniu przedmiotów, których nazwy zaczynają się na daną głoskę, np. buty, butelka, budzik, beret...;
6. Synteza podanych głosek w wyraz z równoczesnym wyszukiwaniem obrazka o odpowiedniej nazwie, np. k-r-a-n (utrudnienie to synteza bez pomocy obrazka);
7. Wybieranie z wypowiedzianego zdania – wyrazu zawierającego daną głoskę, np. „Mama gotuje obiad” – gdzie ukryła się głoska [t]?
8. Zabawa – „Jedzie pociąg załadowany na literę ...”, podajemy głoskę, na którą powinny się zaczynać wyrazy. Dziecko musi podać wyraz na daną głoskę;
9. Domino obrazkowo-głoskowe (lub sylabowe), wyszukiwanie ciągu obrazków tak, aby ostatnia głoska (lub sylaba) wyrazu była początkową głoską (sylabą) następnego
np. mata-Agata-Adam-Mikołaj-jabłko-obrus-skarbnik-kalendarz...,
lub tygrysek-ekran-Aneta-tablica-Calineczka-kareta...,
10. Tworzenie nowego wyrazu z pierwszych głosek przedmiotów przedstawionych na obrazkach,
np. Sowa – Ul – Mak (sum)

Rak – Osa – Kot (rok)

11. Segregowanie obrazków według par głosek, np. s-sz, c-cz, d-t, w-f (grupowanie według początkowej głoski wyrazu);

12. Wyszukiwanie obrazków różniących się jedną głoską, np. rak – mak, laska – maska;

13. Odróżnianie mowy prawidłowej od nieprawidłowej, np. wymawiamy szereg wyrazów zaczynających się na [sz] lub [s], dziecko klaszcze, gdy usłyszy błąd, np. „safa” zamiast „szafa”.

14. Układanie rymów do podanych wyrazów np. lasek – pasek, kroki – loki itp.

15. Wymawianie wyrazów z np. sylabą „ta” na końcu wyrazu np. tata, lata, mata itp